

Sag C-323/08

Ovidio Rodríguez Mayor m.fl.

mod

Herencia yacente de Rafael de las Heras Dávila m.fl.

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Madrid)

»Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af arbejdstagerne — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59/EF — arbejdskontraktens ophør på grund af arbejdsgiverens død«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat P. Mengozzi fremsat den 16. juli 2009 I - 11624
Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. december 2009 I - 11650

Sammendrag af dom

1. *Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — grænser*
(Art. 234 EF; Rådets direktiv 98/59, art. 1 og 5)
2. *Socialpolitik — tilnærmelse af lovgivningerne — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59 — begrebet kollektiv afskedigelse*
[Rådets direktiv 98/59, art. 1, stk. 1, første afsnit, litra a)]

3. *Socialpolitik — tilnærmelse af lovgivningerne — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59 — anvendelsesområde*
(Rådets direktiv 98/59)

1. Direktiv 98/59 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser bestemmer i artikel 5, at direktivet ikke berører medlemsstaternes mulighed for at anvende eller indføre love eller administrative bestemmelser, som er gunstigere for arbejdstagerne, eller at tillade eller fremme anvendelsen af overenskomst-mæssige bestemmelser, der er gunstigere for arbejdstagerne.

under disse virkninger påberåbes, således at senere fortolkningsuoverensstemmelser undgås.

(jf. præmis 23, 27 og 28)

Når en national lovgiver har valgt at lade begrebet kollektive afskedigelser i dette direktivs forstand omfatte tilfælde, der heller ikke henhører under direktivets anvendelsesområde, såsom visse typer opsigelse af arbejdskontrakter vedrørende et antal arbejdstagere, der er lavere end de i artikel 1 i direktiv 98/59 fastsatte grænser, dog således, at begrebet ikke omfatter de typer opsigelse, hvor opsigelse af samtlige ansattes arbejdskontrakter på grund af arbejdsgiverens død kan vedrøre samme antal arbejdstagere, er det afgjort i Fællesskabets interesse, at dette begreb og de fællesskabsretlige virkninger heraf fortolkes ensartet, uanset de vilkår, hvor-

2. Artikel 1, stk. 1, i direktiv 98/59 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter ophøret af arbejdskontrakter for adskillige arbejdstagere, hvis arbejdsgiver er en fysisk person, på grund af dennes død ikke kan betragtes som en kollektiv afskedigelse.

Begrebet kollektiv afskedigelse i direktivets artikel 1, stk. 1, først afsnit, litra a), forudsætter nemlig, at der findes en arbejdsgiver, der har påtænkt sådanne afskedigelser, og som i denne forbindelse både er i stand til at udføre de i det nævnte direktivs artikel 2 og 3 omhandlede handlinger og i givet fald at foretage sådanne afskedigelser.

Hovedformålet med direktiv 98/59, som er, at arbejdstagernes repræsentanter konsulteres forud for kollektive afskedigelser, og at den kompetente offentlige myndighed informeres, kan desuden ikke i tilfælde, hvor opsigelse af ansættelseskontrakterne for alle ansatte i en virksomhed, der er drevet af en fysisk person, og som indstiller sine aktiviteter som følge af arbejdsgiverens død, kvalificeres som »kollektiv afskedigelse«, idet en sådan konsultation ikke kan finde sted, og idet det således hverken er muligt at undgå eller begrænse opsigelser af arbejdskontrakter eller at afbøde konsekvenserne heraf.

(jf. præmis 41, 44 og 53 samt domskonkl. 1)

3. Direktiv 98/59 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser er ikke til hinder for en national lovgivning, der

fastsætter forskellige godtgørelser, afhængigt af, om arbejdstagerne har mistet deres arbejde som følge af arbejdsgiverens død eller som følge af en kollektiv afskedigelse.

For det første er ophøret af arbejdskontrakter på grund af en fysisk arbejdsgivers død nemlig ikke omfattet af begrebet kollektive afskedigelser i direktiv 98/59. For det andet sikrer det nævnte direktiv alene en delvis harmonisering af beskyttelsen af arbejdstagere i tilfælde af kollektiv afskedigelse og tilsigter ikke at etablere en generel økonomisk godtgørelsesordning på fællesskabsplan i tilfælde af arbejdsløshed. I denne sammenhæng henhører spørgsmålet om omfanget af godtgørelsen til arbejdstagere i tilfælde af ophøret af deres arbejdskontrakter ikke under anvendelsesområdet for dette direktiv.

(jf. præmis 55-57 og domskonkl. 2)